

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miłośnika jednemu wiersza drukiem garsoni pierwszy raz 1 ct., zaś w razie dwa- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wąłowa Nr. 370).

Reklamacje wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jej Mość Cesarzowa i Królowa mianowała panie: Franciszkę z hr. Hardegów hrabinę Baworowską i Katarzynę z hr. Branickich hrabinę Potocką damami pałacowymi.

C. k. krajowa Dyrekcyja skarbu mianowała konceptowego praktykanta Izidora Boczarskiego konceptystą skarbowym.

We Lwowie dnia 23. kwietnia 1871.

C. k. krajowa Dyrekcyja skarbu mianowała komisarza skarbowego III. klasy Jana Kotika aktualnym komisarzem skarbowym II. klasy.

We Lwowie dnia 25. kwietnia 1871.

C. k. krajowa Dyrekcyja skarbu mianowała oficyałów kancelaryjnych niższej kategorii Józefa Rabla i Izidora Olszewskiego oficyałami wyższej kategorii — a przeniesionych w tymczasowy stan spoczynku asystentów kancelaryjnych Jakóba Pieczonkę, Adolfa Milewskiego i Franciszka Wichlera oficyałami kancelaryjnymi najniższej kategorii, ostatniego prowizorycznie.

C. k. krajowa Dyrekcyja skarbu

Lwów, dnia 21. kwietnia 1871.

Ogłoszenie.

Gmina Wampierzów, w starostwie Mieleckiem położona, postanowiła polepszyć dotacje miejscowej szkoły trywialnej, i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1. Istniejący już budynek szkolny wraz z pomieszczeniem dla nauczyciela utrzymywać zawsze w dobrym stanie, tudzież pozostawić jak dotychczas grunt na ogród przy szkole w przestrzeni 564 kwad. sążni, zapisany pod par. kt. 1197.

2. Uzupełnić potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie.

3. Wyplacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach półrocznych z góry 150 złr. a. w. i dodawać w naturaliach 10 korcy żyta, oraz własnym kosztem utrzymywać stróża do usługi szkolnej.

4. Dostawiać rocznie na opał dla szkoły potrzebne drzewo.

5. Wyplacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie 8 złr. a. a.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła sobie gmina

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 15. kwietnia 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 29. kwietnia.

W zamieszczonym w numerze 92. „Gazety Lwowskiej“ z dnia 22. b. m. wyciągu z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego, ostatni ustęp według udzielonego nam oryginalnego rękopisma właściwie opiewa jak następuje:

Wydział krajowy oznajmił c. k. Namiestnictwu w sprawie fundacyi stypendyjnej ś. p. Dydyńskiego, że nieposiadając środków do zmuszenia c. k. Namiestnictwa w celu oddania pomienionej fundacyi, zakończyć musi na teraz korespondencyę w tej mierze.

Wiedeń. Dwunaste posiedzenie izby panów Rady państwa odbyło się 26. b. m.

Na ławie ministrów zasiadli Ich Exc. hr. Hohenwart, generał Scholl, Jiricek, baron Holzgethan, Dr. Schöffle i Grocholski.

Prezydent izby Schmerling, poświęcił pamięci zmarłego wice-admirała Tegetthofa, członka Izby panów, rozrzucając wspomnienie. „Tegetthoff — rzekł mowca — wielkie zasługi oddał państwu a większych jeszcze mogła się spodziewać po nim Austria. Skostniało ramie, które broniło Austrii, zgasło oko, które patrzyło na ciągle zwycięstwa floty. Lissa i Custozza, dwa zwycięstwa odniesione w sprawiedliwej odpornej walce były

gwiazdami nadziei dla Austrii. Żaden z walczących tam niepytał, gdzie stała jego kołyska. Wszyscy żołnierze z pod Custozzy i Lissy czuli, że są Austryakami, i zwyciężali dla Austrii. Wawrzyn zwycięstw zawsze będzie świeżym, chociaż sam bohater umarł. Jako organizator floty wielkich rzeczy dokazał Tegetthoff. Zamiedawna flota zdobyła sobie znaczenie, a gdyby znów przyszło do walki, przyświecać jej będzie gwiazda Tegetthoffa. Izba wreszcie straciła jednego z najznakomitszych i najgorliwszych członków swoich. Gdy izba stawiała w obronie blasku korony i konstytucyi, nie brakło nigdy w jej szeregach Tegetthoffa. Jego otwartość, poczciwy charakter, wierność i skromność, zjednały mu tak powszechną miłość, że śmierć jego opłakują tysiące.“

Na znak żałoby izba powstała z miejsc swoich.

Jego Exc. prezydent rady ministrów uwiadomił izbę o zwołaniu delegacyi i mianowaniu dr. Grocholskiego ministrem, którego zaraz potem izbie przedstawił.

Radca dworu Rokitsansky, przedłożył petycye wiedeńskiego Towarzystwa lekarskiego o reformę uniwersytetów a mianowicie wydziałów medycznych.

Bez dyskusyi przyjęła potem izba ustawę o porborze podatku w miesiącu maju. Przyjęto także ustawę o poruczeniu urzędowi podatkowemu kas powiatowych rad szkolnych i funduszków dla nauczycieli, ustawę o sądownictwie nad milicyą krajową, ustawę o budowie kolei żelaznej ze Lwowa do Stryja i resztę ustaw, któreśmy wczoraj w porządku dziennym wymienili.

Po wyczerpaniu całego porządku dziennego, zamknięto posiedzenie. Porządek dzienny najbliższego posiedzenia jest następujący: 1. Pierwsze czytanie ustawy wprowadzającej w życie nową ordynacyę notaryalną. 2. Drugie czytanie ustawy o uwolnieniu od opłat zachodniej kolei przy nabyciu linii Neumarkt-Braunau. 3. Trzecie czytanie ustaw przyjętych w drugim czytaniu na poprzednim posiedzeniu. 4. Sprawozdania komisji finansowej szkolnej i kolejowej o petycyach nadesłanych. 5. Wybór jednego członka do komisji finansowej.

— Trzynaste posiedzenie izby panów Rady państwa odbyło się 27 bm.

Na ławie ministrów zasiadli Ich Ex. ministrowie: hr. Hohenwart i hr. Holzgethan.

Książę Karol Jabłonowski przedłożył petycye lwowskiego stowarzyszenia aptekarskiego przeciw zastosowaniu wolności przemysłowej do zarządu aptekarskiego.

Izba pozwoliła dr. Felderowi wystąpić z komisji wybranej dla obrad nad procedurą cywilną. Ustawę względem zaprowadzenia nowej ordynacyi notaryalnej odesłano na wniosek br. Haerdla do komisji wybranej dla obrad nad procedurą cywilną.

Przyjęto potem w drugim i trzecim czytaniu ustawę o uwolnieniu od opłat kolei cesarskiej Elżbiety przy nabyciu linii Neumarkt-Braunau.

Następnie przyjęła izba w trzecim czytaniu następujące ustawy:

Ustawę o oddaniu urzędowi podatkowemu kas powiatowych rad szkolnych i funduszków na pensye dla nauczycieli;

Ustawę o sądownictwie nad milicyą krajową;

Ustawę o zmianach w ustawie o opłatach z 13 grudnia 1862 r. Dz. u. p. nr. 89;

Ustawę o pensyi i stanowisku personalu nauczycielskiego przy ces. król. akademii sztuk pięknych we Wiedniu;

Ustawę o przyznaniu dodatku na pomieszkanie profesorom państwowych szkół średnich we Wiedniu;

Ustawę o zmianie okręgów wyborczych do Rady państwa w Czechach i Morawie;

Ustawę o wymiarze ciężaru ładunkowego okrętów handlowych;

Ustawę o budowie kolei żelaznej ze Lwowa do galicyjsko-węgierskiej granicy nad Beskidem tudzież linii pobocznej ze Stryja do Stanisławowa.

Przy wyborach uzupełniających wybrano do komisji kolejowej br. Mertensa, a do komisji dla procedury cywilnej dr. Hasnera.

Berlin. Głównym przedmiotem, nad którym parlament niemiecki na posiedzeniu plenarnem z 24. b. m. obradował, był wniosek posła Schulzego o przyznanie

dyet i kosztów podróży dla członków parlamentu. Obrady toczyły się w trzecim czyli ostatnim czytaniu. Poseł hrabia Münster uważał zmianę konstytucyi jedynie w gwałtownej potrzebie za dozwoloną. Podobnej potrzeby nie ma obecnie, a opinia publiczna upatruje w sejmie bez dyet rękojmię niezależności posłów. Mowca oświadczył iż głosować będzie przeciwko dyetom, z izbą wyższą czy bez niej, dopóki powszechne głosowanie istnieje. Poseł Ebel rzekł: Sejm bez dyet jest to odstępianiem od reguły i nie przemawiają za niem żadne inne powody krom powodów stosowności, a te nie są wystarczające. Rozprawy jeneralne zamknięto na tem i rozpoczęto rozprawy specjalne nad obudwoma paragrafami i poprawką wniesioną przez posła doktora Elbena, aby wyrazi „od najbliższego peryodu prawodawczego“ w §. 2. wypuścić. Poseł doktor Metz: Wolalbym się raczej rzec dyet, niż żebym przyznanie ich miał uważać za zapowiedź ustanowienia izby wyższej. Przy sejmie bez dyet nie znajduję zawsze wyborcy najmilszego im kandydata i w ten sposób zmuszeni są głosować na innego. Prawdziwe dobro państwa czyni koniecznem, żeby siła umysłowa w pełnym kwiecie tu była reprezentowaną. A lubo się przyjmuje mandat jako rzecz honorową, to jednakże przyznać należy kosztu podróży. Jeżeli nikt się dziś nie ośmieli przywracać znowu arystokracji rodowej, dla czegoż chcecie tu w izbie dawać pierwszeństwo arystokracji pieniężnej? Im bardziej wszystkie klasy narodu będą mogły być tu reprezentowane, tem mniej pojawiać się będą pewne teorie. Rozprawy zamknięto. Poseł Schulze zabrał jeszcze raz głos jako wnioskodawca i zwrócił się mianowicie przeciwko wywodom hrabiego Münster pod względem ustanowienia izby wyższej i sejmu bezdyetowego, uważając go za naprawę powszechnego prawa głosowania. Prawo wyborcze bez dyet jest właśnie tylko prawem wyborczym z przeszkodami. Równie nieuzasadnionem jest twierdzenie, że przyznanie dyet jest ruiną administracyi samodzielnej. Oby przeciwnicy dyet dopomagali lepiej rozwojowi wolności wyborów komunalnych, wtedy prawdziwie położył zasługi. Izba przyjęła nasamprzód poprawkę Elbena a następnie w imiennem głosowaniu całe prawo, które w ten sposób z 3 artykułów się składa, 186 głosami przeciwko 128.

Paryż. Rząd wersalski przesłał 25. b. m. do prefektów następujący okólnik telegrafem: Naczelnik władzy wykonawczej do prefektów, podprefektów, jenerałów dywizyi i brygad, jeneralnych prokuratorów i prokuratorów rzeczypospolitej i do wszystkich władz cywilnych i wojskowych. Okólnik ten należy poprzylepić w wszystkich gminach. Upłynione dni przeszły na robotach inżynierskich i koncentracji wojsk. W Cherbourgu, Cambrai i Auxerre utworzone korpusy wraz z jeńcami, którzy z Niemiec powrócili, zajęły stanowiska w Wersalu i odznaczyły się tu postawą pewną i poważną. Widzi się w nich owych nieustraszonych żołnierzy z pod Gravelotte, którzy, walcząc jeden przeciwko dwóm, stoczyli jedną z największych bitw tego stulecia. Tu tworzą się dwa oddzielne korpusy pod jenerałami Douai i Clinchant. Pod Bagneux toczono bój w ostatnich dwóch dniach. Onegdaj uderzyli rokoszanie, uwiadomieni, że Bagneux zabarykadowano, na tę wieś nasamprzód 200 ludźmi, których rozprószone, następnie inną kolumną złożoną z 1000 ludzi i 2 działami. Mała załoga, składająca się z 2 kompanii 46 pułku, przypuściła rokoszan na 100 metrów a potem odparła ich morderczym ogniem. Ulica zasypała została poległymi. Dziś chcieli walkę odnowić i ruszyli naprzód, poprzedzani strażą przednią pod dowództwem sierżanta. Tyralerzy 70 pułku przywitani tę awanturą z bliskości i zniszczyli ją. Sierżanta i jego ludzi zabito. Straszna czerwona chorągiew i ten, co ją niósł, znajdują się w naszym ręku. Małe te walki, które miały na celn przeszkodzić naszym robotom, nie osiągnęły zamierzonego celu; gdyż roboty te zostały ukończone a czynne operacye wkrótce się rozpoczną.

— Wydziałowi wykonawczemu komuny paryskiej dodano obecnie do pomocy komisye, które się składają jak następuje: Wojna: Delescluze, Tridon, Avrial, Ranvier, Arnold; finanse: Beslay, Billoray, Victor Clement, Lefrançais, Felix Pyat; bezpieczeństwo publiczne: Cournet, Vermorel, Ferret, Trinquet, A. Dupont; oświece-

nie: Courbet (malarz), Verdure, Miat, Jules Vallès, J. B. Clement; żywność: Varlin, Paréel, V. Clement, A. Arnould, Champy; sprawiedliwość: Gambon, Dereure, Clemence, Langevin, Durand; praca i wymiana: Theisz, Malon, Serailier, Louquet, Chalaïn; sprawy zagraniczne: Meillet, Gerardin, Amouroux, Johannard, Vallès; publiczne usługi: Astyn, Vésinier, Rastoul, Arnaud i Pothier. Z powyższego wykazu członków komisy komuny można się przekonać, że się składa z ludzi dotąd w życiu publicznym prawie nie znanych.

— Nie spełniły się nadzieje, że po zawieszeniu broni przed Paryżem miała nastąpić pokój. Świeży huk dział zwiastuje światu, iż usiłowania przyjaciół porządku i pokoju spełzły na niczem. „Mot d'Ordre“ pisze pod tym względem dnia 24 kwietnia: „Thiers miał wczoraj znowu przyjmować deputację, która otrzymała polecenie zawrzeć zawieszenie broni na korzyść mieszkańców Neuilly i starać się o porozumienie z rządem wersalskim na podstawie uznania municypalnej wolności Paryża. Na to miał Thiers odpowiedzieć, iż generał Admirault zezwoli na zawieszenie broni by mieszkańcy bombardowane miejscowości mogli opuścić. Na drugie zaś żądanie zezwolić nie może pod żadnym warunkiem, gdyż sprzeciwia się temu uchwalona niedawno przez zgromadzenie narodowe ustawa municypalna.“

Komuna traci z każdym dniem grunt pod nogami. Co raz bardziej i usilniej domaga się przeważa część mieszkańców Paryża porozumienia z rządem wersalskim. Wiktor Hugo kazał w „Rappel“ wydrukować swój poemat, w którym przeciw wszelkim gwałtom mocno występuje. Poemat ten miał wywrzeć w Paryżu ogromne wrażenie na korzyść pokoju i pojednania. Zarazem poddali Morin i Crenesch w pismach publicznych ostrej krytyce ekonomiczne rozporządzenia komuny. Największe wrażenie wywarła w Paryżu wiadomość, iż rząd wersalski zapłacił już pół miliarda kosztów wojennych i że Niemcy wskutek tego opuszczają bezzwłocznie St. Denis i forty północno-wschodnie.

„Times“ donosi: „W piątek po południu dnia 21 bm weszło 600 gwardzystów 208 batalionu do gmachu paryskiego stowarzyszenia gazowego pod pozorem szukania broni i amunicji. Lecz w krótko okazał obecny komisarz rządu paryskiego dyrektorowi tej fabryki rozkaz komuny, nakazujący mu zabrać fundusze stowarzyszenia. Podczas tego uwięziono kasyera, i kazano mu otworzyć kasy. W kasie było około 200.000 frank., które natychmiast zabrano. Poszukiwania skończyły się dopiero o 12 godzinie w nocy. Na to robi „Temps“ następującą uwagę: „Postępek ten komuny musi tem bardziej każdego zastanawiać, o ile że stowarzyszenie gazowe dostało niedawno od komisji egzekutywnej i jeneralnej komendy zapewnienie na piśmie, iż przyczyniając się do potrzeb ogółu, nigdy i pod żadnym warunkiem na jakiekolwiek prześladowanie ze strony rządu komuny narażeniem nie będzie.“ Agent komuny, któremu to oświadczenie przedłożono odpowiedział, iż ma poważniejszy jak to oświadczenie rozkaz byłej prefektury policji i dla tego w rozprawy nad tem, zapuszczać się nie może.“

— Telegram Agence Havas z 25. b. m. donosi: Mieszkańcy Neuilly, Sablonville i przedmieścia les Terres opuszczają swoje mieszkania i wyprowadzają się, korzystając z zawieszenia broni, tłumnie do Paryża. Dotychczas przez nich zamieszkałe dzielnice miasta przedstawiają z powodu zburzeń straszliwy widok. Sfederowani pracują nad wzniesieniem nowych barykad i nad przywróceniem zburzonych. Forpoczty wojsk wersalskich stoją o 150 metrów z tej strony kościoła w Neuilly. Durassier, dowódca flotyli łodzi kanonierskich, objął na nowo swoje urzędowanie. Delegowani Lyonu wystosowali do zgromadzenia narodowego w Wersalu i do komuny w Paryżu adres, w którym zaklinają obiedwie części, ażeby zaniechały bratobójczej walki; prosząc w adresie zgromadzenie narodowe, ażeby się nie opierało na swej sile, i radzą komunie, ażeby nie odstępowała od zasad, jakie pierwotnie postawiła i żeby się stosownie do tego ograniczyła na żądaniu wolności municypalnych; dopóki te pozostają jedyną kwestyą, sprawa miasta Paryża pozostanie sprawą wszystkich miast Francji.

O ostatnich walkach pod Paryżem telegramy podają następujące szczegóły:

Telegram z dnia następnego donosi: Ogień rozpoczął się dzisiaj na całej linii jak najgwałtowniej. Wojska wersalskie przeszły do działań zaczepnych. Roboty oblężnicze przeciw fortom Montrouge i Vanves postępują dalej, druga parałla otworzona. Sfederowani zrobili kilka silnych wycieczek, by robotom przeszkodzić. Pod Bagneaux, Clamart, Chatillon miały miejsce boje zawzięte. Siły zbrojne sfederowanych pod Montrouge nie wystarczają, by oprzeć się skutecznie oblegającym. Mówią, że gwardya narodowa tej dzielnicy zaczyna być nieposłuszną rozkazom. Kanonada przeciw fortom jest

bardzo gwałtowna; forty prawie wcale nie odpowiadają; ogień karabinowy zbliża się do wałów. Dzisiejszej nocy spodziewany atak Wersalczyków z stron rozmaitych.

Rzym. „Köl Ztg.“ zamieszcza następującą korespondencję pod datą 14. marca: „Niedawno donoszono, iż kardynał Antonelli chce złożyć swój urząd sekretarza stanu. Z dobrego źródła dowiaduję się, iż w takim razie byłby jego następcą kardynał Ludwik Amat, wielki przyjaciel ojca św. Ludwik Amat uchodzi za jednego z najznakomitszych prałatów rzymskich. Chociaż rodem Francuz, jest włoskim kardynałem, ponieważ urodził się na wyspie Sardynii. Posiada on znaczny majątek i tytuł księcia de Saint Philipps. Muszę jeszcze dodać, iż Amat jest za porozumieniem się z Włochami, i że w przyszłym conclave ważną odgrywać będzie rolę. We Florencji, gdzie zasady jego dokładnie są znane, jest on bardzo mile widzianym.

Kronika.

— Wydział Rady powiatowej w Wieliczce uchwalił następujący adres do J. Ex. ministra dr. Grocholskiego.

„Ekscelency! Rada powiatowa Wielicka wita radośnie mianowanie Waszej Ekscelencyi na ministra przez Najjaśn. Pana i króla naszego

Radość naszą opieramy na głębokim przeświadczeniu, że jak Wasza Ekscelencyja całe swe życie poświęcała pracy dla dobra naszej Ojczyzny tak równie i teraz będąc ministrem zostanie Jej rzecznikiem i orędownikiem.“

Równocześnie wydział Wydział Rady powiatowej w Wieliczce odezwał się do wszystkich Wydziałów powiatowych w Galicji, w której wzywa do uchwalenia takiego samego adresu zaufania.

— „Gazeta Narodowa“ donosi, że Rada powiatowa w Buczaczu posłała J. E. dr. Grocholskiemu w drodze telegraficznej gratulację z powodu jego nominacji.

— Wydział Rady powiatowej Łańcuckiej przesłał J. E. ministrowi dr. Grocholskiemu adres zaufania w imieniu reprezentacji powiatowej. Toż samo uczyniła Rada miasta Przemyśla.

(Kradzież.) W Czyżkowic w powiecie Lwowskim dostał się dnia 15. bm. w nocy przez okno do cerkwi dotąd niewiadomy złodziej i skradł z wielkiego ołtarza 6 sznurków korali.

(Nagroda za ocalenie życia.) C. k. namiestnictwo adzieliło nagrodę w kwocie 25 zł. Jakóbowi Cichoniowi ze Szomowie w powiecie Nowotargkim za ocalenie człowieka w rzece Dunajcu.

(Nieszczęsne wypadki.) Dnia 16 bm. wazczęła się w karczmie kopytowskiej w powiecie Sokalskim bójka pomiędzy urlopnikami, z których jeden Marcin Szyszak tak mocno został obity, że w 16 godzin potem umarł. — Dnia 22 bm. powiesił się w Leżanowie w powiecie Skalskim cierpiący na melancholję włościanin Zacharko Wąs. — Dnia 18. b. m. znaleziono w Nusmich w powiecie Sokalskim ciało żebraka, którego zabił mieli dwaj włościanie z tejże wsi Śladstwo jest w toku. — Dnia 20 bm. wszczęła się w rynku w Robusznie (powiat Husiatyński) bójka pomiędzy kilkoma tamtejszymi mieszkańcami, z których jeden Jasko Winnik został zabity. W Podhajcach otrul się dnia 15 bm. subjekt w aptece Antoni Hirschel. Powodem samobójstwa była prawdopodobnie nieszczęśliwa miłość.

(Wykaz zmarłych osób od 1. do 15 kwietnia 1871 w mieście Lwowie). 1 Katarzyna Buresz, wdowa po lekarzu, l. 49, rak na wątrobie. 2 Zofia Fredro, obywatelka, l. 42, na udar nerwowy. 3 Tekla Jordan, obywatelka, l. 66, na gruźlicę płuc. 4 Emilia Koss, córka obywatela, l. 24, na gruźlicę płuc. 5 Jadwiga Gulowska, córka obywatela, l. 14, na durzycę. 6 Jan Legadt blacharz, l. 59, na ropienie płuc. 7 Gabryela Kopiec, wdowa, l. 71, na zapalenie jelit. 8 Mikołaj Borecki, stolarz, l. 58, na zapalenie płuc. 9 Merya Teodoroska, właścicielka domu, l. 72, na zapalenie płuc. 10 Wojciech Koniuszewski, krawiec, l. 51, na porażenie płuc. 11 Józef Franz, budowniczy, l. 59, na porażenie płuc. 12 Leonia Schmidt, córka adjunkta, l. 1 1/2, na rozdzęcia płuc. 13 Emilia Majer, córka greislera, l. 21, na wodę w piersiach. 14 Franciszek Lerch, budowniczy, l. 45, na gruźlicę płuc. 15 Franciszek Doszel, właściciel domu, l. 32, na gruźlicę płuc. 16 Jan Mulicki, właściciel domu, l. 70, na gruźlicę płuc. 17 Krzysztof Krocak właściciel domu, l. 70, na gruźlicę. 18 Anna Michałowicz, wdowa, l. 40, na gruźlicę płuc. 19 Emil Antoniewicz, drukarz, l. 42, na gruźlicę płuc. 20 Kasper Lettau, browarnik, l. 42, na gruźlicę płuc. 21 Oton Doleżał, student, l. 14, na gruźlicę płuc. 22 Marcin Reczuk, wyrobnik, l. 32, na zapalenie płuc. 23 Józef Zieliński wyrobnik, l. 80, na gruźlicę płuc. 24 Michał Jaroszyński, szewc, l. 35, na gruźlicę płuc. 25 Antoni Kowaleczuk, wyrobnik, l. 60, na gruźlicę płuc. 26 Józef Konstant, wyrobnik, l. 50, na gruźlicę płuc. 27 Marcin Wołoszyn, wyrobnik, l. 38, na gruźlicę płuc. 28 Katarzyna Marek, wyrobniem, l. 57, na gruźlicę płuc. 29 Jędrzej Tuzwa, wyrobnik, l. 58, na gruźlicę płuc. 30 Eudoksya Gutkowska, wyrobniem, l. 42, na gruźlicę płuc.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(Kolej żelazna lwowsko-czerniowiecka) ogłosiła swoje sprawozdanie, które poprzedza przedmowa krótka p. t. „Ogólne uwagi.“ W przedmowie tej czytamy: „Po otwarciu linii pobocznej Pascani-Jassy pozostaje jeszcze tylko ukończenie linii z Verestie do Botuszan. Obrót na linii Lwów-Czerniowiec zwiększył się, a niepomyślne rezultaty na innych przestrzeniach przypisać należy upadkowi wywozu zboża z powodu zu-

pełnego nieurodzaju na Bukowinie i Mołdawie. Spodziewać się jednakże można, że wkrótce obrót znacznie się powiększy.

— Rezultaty obrotu są następujące: I. Linia Lwów-Czerniowiec (35 mil): dochody 2,078.834 złr., wydatki 1,356.555 złr., zatem nadwyżka netto 722.279 złr. II. Linia Czerniowiec-Suczawa (118 mil): dochody 263.364 złr., wydatki 549.838 złr., a więc niedobór wynosi 286.474 złr. III. Rumuńskie linie (236 mil) od 13go września do końca grudnia: dochody 335.062 fr., wydatki 594.615 fr., a więc niedobór wynosi 259.553 fr.

Wydatki były następujące: Na linii Lwów-Czerniowiec: nadzór i utrzymanie kolei 492.198 złr. czyli 36 28%, służba przy obrocie i ekspedycji 334.600 złr. czyli 24 67%, służba przy ruchu i warsztatach 529.697 złr. czyli 39 05%; na linii Czerniowiec-Suczawa: nadzór kolei 353.865 złr. czyli 64 36%, służba przy obrocie 96.112 złr. czyli 17 48%, służba przy ruchu 99.881 złr. czyli 18 16%; na rumuńskich liniach: nadzór kolei 282.558 fran. czyli 47 51%, służba przy obrocie 170.137 fr. czyli 28 63%, służba przy ruchu 141.919 fran. czyli 23 86%.

Bilans towarzystwa jest następujący: Activa: konto budowy linii Lwów-Czerniowiec, wybudowanie całej tej linii 24,500.000 złr., konto budowy linii Czerniowiec-Suczawa dotychczasowe wydatki włącznie z kosztami emisji i procentami zwłoki 12, 38.805 złr., konto budowy linii Suczawa Jassy z linią poboczną dotychczasowe wydatki włącznie z kosztami emisji i procentami zwłoki 70,842.041 fr.; konto trasowania 14 018 fr. i 39.587 złr.; konto zapasów materyału 95.196 fr. i 782.346 złr.; konto obrotu, dotychczasowy niedobór w obrocie na różnych liniach 1,234,408 fr. i 5,448.237 złr., dłużnicy 2,411.616 fran. i 2,627.630 złr., pozostałość w kasie 174.448 złr., pozostałość z kaucji 34.840 fr. i 983.921 złr., a więc suma aktywów 74,632.121 fr. i 46,594.977 złr.

Passiva: Konto kapitału 72,000.000 fr. i 36,416.000 złr., konto wypłaty procentów 495.319 fr. i 618.300 złr., konto amortyzacji 107.900 złr., zaliczki c. k. administracji państwa wraz z procentami 3,969.186 złr., fundusz pensji 196.011 złr., wierzyciele 1,001.260 fr. i 4,196.238 złr.; kaucye i depozyta 135.542 fr. i 1,091.341 złr. — a więc suma passiwów 74,632.121 fr. i 46,594.977 złr.

Ceny targowe w miesiącu marcu 1871:

	Miejsce targu:									
	Brzeżany		Wojnicz		Janów		Kuty m.		Kosów m.	
	złr.	c.	złr.	c.	złr.	c.	złr.	c.	złr.	c.
	walutą austriacką									
Mec pszenicy	4 29	5 15	—	—	—	—	4 47	4 50	—	—
„ żyta	2 38	3 40	3	—	—	—	2 98	2 75	—	—
„ jęczmienia	1 77	2 50	2 40	—	—	—	2 58	2 40	—	—
„ owsa	—	2 20	1 90	—	—	—	1 44	1 25	—	—
„ grochu	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—
„ hreczki	2	2 40	—	—	—	—	2 16	2 16	—	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	3 19	3 5	—	—
„ ziemniaków	1 19	1	1 50	—	—	—	1 43	1 57	—	—
Cetnar siana	1 43	1 60	1 50	—	—	—	2 79	90	—	—
Sąg drzewa twardego	7	13 50	11 40	—	—	—	8 50	8	—	—
„ miękkiego	5 50	11	7	—	—	—	—	6	—	—
Funt mięsa wołowego	— 16	— 18	— 16	— 14	— 11	—	—	—	—	—
Miara wina	— 90	—	—	— 60	— 60	—	—	—	—	—
„ piwa	— 18	— 24	— 10	—	—	—	—	—	—	—
Wyrobnik z wiktem	— 35	—	— 30	— 30	— 30	—	—	—	—	—
„ bez wikt	— 50	—	— 60	— 50	— 50	—	—	—	—	—

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu.“

Wiedeń, 28go kwietnia. Na posiedzeniu Rady państwa uchwalono jednogłośnie wniosek Pergera, aby wnioski rządowe dotyczące się rozszerzenia kompetencji sejmowej przekazać wydziałowi złożonemu z 24 członków.

Berlin, 28. kwietnia. „Gazeta krzyżowa“ donosi: Na prośbę arcybiskupa Gnieźnieńskiego, aby się upomnieć o utrzymaniu przy życiu arcybiskupa paryskiego ks. Bismarck polecił generałowi Fabrice uczynić przedstawienie u komuny paryskiej z dołożeniem, że spełniając taką zbrodnię naraża się na oburzenie opinii publicznej w Europie, a mogłaby spowodować Niemcy do wdania się.

Paryż 26go kwietnia wieczór. Ogień utrzymywany znów na całej linii z wielką żywością. Wersalczycy rozpoczęli na nowo działania zaczepne przeciw Montrouge, Vanves i Issy; federaliści zrobili kilka znacznych wycieczek, aby niepokoić roboty oblężnicze. W pobliżu Bagneux, Clamart i Chatillon przyjdzie do groźnych walk. Federaliści zdają się oczekiwać silnego napadu od strony południowej i wysłali tam najlepsze swoje bataliony; tymczasem w Montrouge siły federalistów nie są dostateczne, aby wytrzymać groźną zaczepkę. Pięć łodzi działowych od mostu w Auteuil, bombarduje Meu-

(996) **E d y k t.**

L. 14382. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że pod dniem 13. marca 1871 wpisaną została w rejestr handlowy firma handlowa: „Markusa Sprechera Synowie” dla handlu towarami żelaznymi we Lwowie, tudzież prokura przez rzeczoną firmę Markusowi Bernfeld udzieloną z równoczesnem uwidocznieniem, że ta spółka jest jawną i członkowie jej Salamon Sprecher, Gedalie Sprecher i Jakób Sprecher firmę razem w ten sposób podpisywać będą, że pod napisem firmy powyżej wyrażonej wszyscy trzej swe podpisy kłaść będą.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.
Lwów dnia 29. marca 1871.

(987 2 3) **E d y k t.**

Nr. 11258. C. k. Sąd obwodowy w Przemyśle podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy wekslowej 400 złr z odsetkami po 6% od dnia 1. Kwietnia 1869 bieżącymi kosztami 8 złr. 37 ct. dalej kosztami 3 złr. 87 ct uchwałą z 23. Grudnia 1869 do L. 13311 przysądzonemi i kosztami teraźniejszej egzekucyi 10 złr. w. a. egzekucyjna sprzedaż pretensyi 2000 złr. Dom. II pag. 266 n. 1 on dla Mojżesza Gallera w stanie biernym realności L. k. 232 w Radymnie intabulowanej dozwała się, która to sprzedaż w trzech terminach a mianowicie, dnia 22. Maja 1871, dnia 19. Czerwca 1871, dnia 17. Lipca 1871 każdego razu o 10 godzinie przed południem w Sądzie tutejszym pod następującymi warunkami odbędzie się

1. Sprzedaje się summa 2000 złr. w. a. z odsetkami po $\frac{1}{100}$ od 4 Czerwca 1861 bieżącymi, która na podstawie zapisu kompromisarskiego z 4. Czerwca 1861 w stanie biernym realności pod L. k. 232 liczba tab. 231 w Radymnie położonej i do Karola i Feliksa Grocholskich, tudzież Julii Tomaszewskiej należącej w księdze gruntowej miasta Radymna Dom. II pag. 266 n. 1 on. na rzecz Mojżesza Gallera intabulowana jest.

2. Suma ta w pierwszych dwóch terminach tylko wyżej, albo za nominalną wartość 2000 złr. w. a. w trzecim terminie zaś także niżej tej nominalnej wartości, i za każdą ofiarowaną cenę kupna sprzedana będzie, i że sprzedaż ryczałtem się odbędzie:

3. Za ceną wywołania stanowi się nominalna wartość tej sumy w ilości 2000 złr. w. a.

4. Każden chęć kupienia mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacji 5 procent tej sumy w ilości 100 złr. w. a. w gotówce lub też w książeczkach kasy oszczędności lwowskiej lub przemyskiej, albo też w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego, banku hipotecznego lwowskiego, lub też w obligacjach indemnizacyjnych z kuponami, które podług kursu w gazecie lwowskiej dnem przed licytacją ogłoszonego obliczone i przyjęte będą jako wadium do rąk komisji licytacyjnej złożyć, które to wadium najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowane i potrącone, reszty licytantom zaś zaraz po ukończonej licytacji zwrócone będzie.

Wyciąg tabularny można przeglądać w tutejszo-sądowej registraturze. O tej licytacji zawiadamia się obie strony tudzież wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych zaś wszystkich

wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna, albo wcale nie albo wcześniej doręczoną nie została, tudzież tych wierzycieli, których pretensye dopiero po 7 Listopadzie 1870 do tabuli weszły przez edykta i kuratora w osobie p. adw. Dr. Regera postanowionego ze substytucją p. adw. Dra Łużeckiego.

Przemyśl dnia 11. Stycznia 1871.

(988 2—3) **K o n k u r s.**

L. 381-Pr. Ubiegający się o posadę c. k. woźnego z roczną placą 300 zł. w. a. przy c. k. sądzie powiatowym w Bolechowie opróżnioną, mają swoje prośby aż do dnia 20go maja 1871 do Prezydium c. k. sądu obwodowego w Samborze wnieść.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego,
Sambor, dnia 23. kwietnia 1871.

(982 3—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 1-konk. Odnośnie do obwieszczenia c. k. sądu obwodowego w Przemyśle z dnia 31. marca 1871 do l. 3389, mocą którego otworenie konkursu na cały do Joachima Hellina protokolowanego kupca w Jarosławiu należący majątek ogłoszone zostało, wyznacza niżej podpisany jako ustanowiony komisarz konkursowy termin do zgłoszenia pretensyi przeciw orzeczonej masie konkursowej Joachima Hellina do 10. czerwca 1871 r. z tem upomnieniem, że wszyscy, którzy do tej masy konkursowej Joachima Hellina jako wierzyciele konkursowi pretensye sobie roszczą, takowe do powyższonoznaczonego terminu w c. k. sądzie powiatowym w Jarosławiu lub c. k. sądzie obwodowym w Przemyśle nawet w tym

razie, gdyby o te pretensye spór już był wytoczony wedle przepisów ustawy konkursowej celem uniknięcia zagrożonych w tej ustawie następstw zgłosić mają. Równocześnie wyznacza się termin do likwidowania zgłoszonych pretensyi na dzień 6go lipca 1871 o godzinie 10tej przed południem w biurze podpisanego c. k. sędziego powiatowego w Jarosławiu z tem domieszczeniem, że na tym terminie likwidacyjnym wolno też będzie wierzycielom, którzy swoje pretensye zgłoszą w miejsce ustanowionego zarządcy masy konkursowej, tudzież jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli inne osoby zaufania godne przez wolny wybór ustanowić.

Z c. k. Sądu powiatowego.
Jarosław, dnia 13. kwietnia 1871.

Starosolski.

J. Z. Ujhelyi,
dentysta

przy placu Halickim pod l. 1, na 1. piętrze naprzeciw studni ma zaszczyt niniejszem p. dać do wiadomości, że swoje Atelier zaopatrzył w najnowsze aparaty i instrumenta, i skutecznie mianowicie:

Operacye cierpienia ust,
Osadzenie pojedynczych sztucznych zębów i całych szcęk na złocie, platynie i kauczuku, z wszelką elegancją nie do rozróżnienia od prawdziwych do życia zupełnie użytecznych tudzież

Piomby, bez bólu złotem, platyną i innymi kompozycjami nadmieniając, że ustanowił

ceny rozmaite

aby i mniej zamożnym umożliwić korzystanie z dobroczynnych tych wynalazków. (1013 1 2)

Doniesienia prywatne.

Filiale der k. k. priv. allgemeinen Verkehrsbank in Krakau.

Kundmachung.

Die gefertigte Filiale gibt hiermit bekannt, daß gemäß §. 23 ihrer Geschäftsordnung die bei ihrer Pfandleihanstalt bis inclusive 9. Mai 1871 verfallenen Pfänder, und zwar:

Pretiosen

bestehend in goldenen und silbernen Uhren, Leuchtern, Töpfeln, Messern, Gabeln, Ringen, Ketten, Korallen, Perlen, Hauben & c.

am 15. und 16. Mai 1871 um 9 Uhr Vormittags

am Kleparz Nr. 124 52 Gm. VII. im Hause der wechselseitigen Versicherungs-Gesellschaft (Floriańska) im Wege der öffentlichen Exitation an den Meistbietenden gegen gleich baare Bezahlung werden verkauft werden.

Die Besitzer der von derselben Filiale ausgestellten Pfandscheine werden zugleich aufgefordert, etwaige bei der obigen Exitation, so wie aus den in den Monaten December 1870 bis Mai 1871 vorgekommenen Verkäufe von Werthpapieren sich ergebende Ueberschüsse bis längstens 30. Juni 1874 zu erheben. — Die bis dahin nicht behobenen Ueberschüsse verfallen zu Gunsten des Gesellschaftsfonds (§. 21 der Statuten).

Krakau, am 26. April 1871.

(1002 2 3)

Filiale der k. k. priv. allem. Verkehrsbank in Krakau.

(993 2—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

Nr. 1268 Dyrekcyja galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie art 63 ustaw, kapitały 18000 złr. 29 ct. m. k. czyli 18900 złr. 51 ct. w. a. i 992 złr. 48 ct. m. k. czyli 1042 złr. 44 ct. w. a. listami zastawnymi, z większych sum 27100 złr. i 1400 złr. m. k. na hypotekę dóbr **Hnilice** z przyległościami w powiecie zbarazkim położonych, JWPani Julii Hrabiny Ostrogowej własnych z tego Towarzystwa wypożyczonych, z dniem 1. Stycznia 1870 jeszcze pozostałe, wraz z odsetkami i należnościami podrzędnymi, właściciele tych dóbr wypowiadziane zostają z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowe pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacji dóbr hypotece podległych do kasy Towarzystwa były złożone.

We Lwowie 20. Kwietnia 1871.

(994 2—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 1269. Dyrekcyja galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie Art. 63 ustaw, kapitał 6393 zł. 57 ct. wal. a. listami zastawnymi z większej sumy 6900 zł. w. a. na hypotekę dóbr **Poluchów** w powiecie przemyskim położonych, p. Nussyma Nussbaum własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1go stycznia 1870 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należnościami podrzędnymi, właścicielowi tych dóbr wypowiadziane zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacji dóbr hypotece podległych, do kasy Towarzystwa były złożone

We Lwowie dnia 20. kwietnia 1871.

C. k. uprzywil. kolei

gal. Karola Ludwika.

Obwieszczenie.

Niekorzystny stan powietrza przeszkadza ciągle wykończeniu przestrzeni kolei żelaznej ze Złoczowa do Tarnopola.

Ażeby najpotrzebniejsze roboty przyspieszyć, wstrzymany będzie na tejże linii częściowej warunkowo zaprowadzony z dniem 22. grudnia z. r. ruch towarowy, na dni 14.

W stacyach w Zborowie, Jeziernie i Tarnopolu towary do przesyłki przez ten czas przyjmowane nie będą.

Lwów, dnia 27. kwietnia 1871.

Dyrekcya ruchu.

(1001 2—3)